

Двѣ зайчета тичатъ една хрѣтка лай, бравѣ казвамъ
томува, които ги познай.

Дордѣ бѣхъ робъ обесенъ, все си живѣхъ, се ве-
селяхъ, като ме направиха царъ и ме турихъ на
стола да седнѣх, и на главата ми царска корона,
отъ плачъ и отъ сълзи умрѣхъ.

Дванайсетъ старци съ една брада.

Долу плющи камшика, горѣ тича кончето.

Двѣ морета пхтуватъ пакъ водитѣ имъ кротуватъ.

Два дирека пхтъ върветъ, стойте рѣчиж тѣ се спретъ,
хайде рѣчиж тѣ напръдъ.

Дай ми каза бащата, дѣто ти дадохъ дѣтцата, станѣ
волъ каза наша мата, че си ги земи на рогата.

Дъждъ като прѣввали глѣдай колко щенъ чаджри.

150 Дълга коса има не е жена, рѣцѣ и крака има пакъ
безъ прѣсте; който отъ васъ познай тазъ гадина,
на далечъ отива безъ да върви.

Дрѣве безъ клони безъ листи, пакъ съ корени, въ земя,
изъ тѣхъ кози и овие, безъ да има кой да ги пасе.

Дядо свирѣ съ кавалѣ, баба играй съ мисалѣ.

Два брѣга било двѣ гори, посрѣдъ тѣхъ, дълбоко
море, по нѣкога вода тѣче въ морето, пакъ да
потърсишъ за пара водица нѣма то.

Десятъ попа съ шепки, безъ очи пакъ съ клѣпки,
ако да иматъ и черни вѣжди, одигни отъ тѣхъ
всички надѣжди.

Двѣ сестри лѣтѣ почиватъ, а зимѣ сирене рѣжжѣтъ.

Дългъ Добри безъ кокали.

Дебела циганка съ двадесетъ пояса.

Дълга Нѣда, денѣ кръвъ пие, а нощѣ брои звѣздитѣ.

Дългъ синджиръ по земя ходи.

160 Дълга бжчва съ много прѣградки, срѣдъ вода испра-
вена, а праздна стои и на върха ѣ има посколчи.

Да е човѣкъ, не е човѣкъ, рѣцѣ нѣма кжща прави,
съ устата си дрѣве и калъ носи.